

מירה קרניiali (2010). סקרנות וחקרנות - אבני היסוד בהתעצמות המורה. תל אביב: רמות - אוניברסיטת תל אביב.

יובל דרור

ספרה של ד"ר מירה קרניiali, חוקרת איקותנית רבת-פעלים בתחום ההוראה והכשרה המורים, סקרנות וחקרנות – אבני היסוד בהתעצמות המורה, הוא מדריך תאורטי ובעיקר מעשי, המבוסס על גישת "המורה כחוקר" כחלק מ"התעצמות המורה". זהו מקור חשוב למורים ולמנהלים החפצים ליחס גישה זו הולכה למעשה בכיתותיהם ובבית ספרם, וכן למכשורי המורים המבקשים להטמע תפיסה זו אצל סטודנטים להוראה ואך בקרוב מורים משתלמים וותיקים יותר.

במבוא שואלה המחברת: "מהם אותם רכיבים שהפכו את המורה מעוד מורה, למורה משמעות?" (עמ' 9). היא קושרת את השאלה למחקרים קודמים שלו, העוסקים בחינוכם של תלמידים משכבות חלשות, ומציאה להעדים את המורה בכלל, ואת זה המלמד בהקשר בעיתי בפרט, בסיווע גישות חדשניות ורפורמטוריות מבית מדרשם של מומחים בין-לאומיים וישראלים, כמויקל פולן, אנדי האגריביס ויורם הרפו. "מי היא ההוראה?" שואלת קרניiali בהמשך. היא מגיעה למסקנה שעליינו לדעת הרבה יותר על תלמידינו ועל סביבתם, בתבססה על ניסיונה החינוכי והמתקרי ועל מומחים נוספים בתחום זה, כדוגמת משה זילברשטיין, חוה שמיר ולוי שולמן, שהם שואבת את תפיסת-העל התאורטית בספר: שילוב בין ידע דיסציפליני לידע פדגוגי-דידקטי. פרקי המשך מעמיקים בתאוריה שעליה הספר מtabס. הם מביאים את הרצionario לשינוי הנדרש בתפיסת עבודת המורה ובית הספר, ומרחיבים בעיקר בנוגע למושג העצמה וلتהליך ההתעצמות של המורים, ה"מחיב התבוננות אחרית, חדשנה, של המורה על המעשה החינוכי שלו ועל דפוסי החשיבה והתנהגותיו שלו, תוך פיתוח ואימוץ נטיות, הרגלי חשיבה והתנהגות חדשים" (עמ' 32). חיזוק מקומו של המורה בארגון (בית הספר) ודפוסי התנהגות המקודמים התעצמות חותמים את החלק התאורטי. דפוסים אלה כוללים את חשיבות המידע וऐספונו השיטתי, את חשיבות הרפלקציה הביקורתית, החשיבה המסתעפת, הסבלנות והסובלנות.

המחקר האיקותני של המורה לבצע כ"בסיס לשינוי מהותי בבית הספר ובכיתה... מנוף לשיפור באקלים הכיתה, להתעצמות התלמידים ואך לשיפור עבודת בית הספר כולל כארגון" (עמ' 51) הוא עיקר הספר. קרניiali מציגה במקרה חלק "תכנית העבודה" את עקרונות המהקר האתנוגרפי והגישה הפנומנולוגית, שהלкам מניבים "תאוריה מעוגנת שדה". העקרונות הללו מתורגמים ליתרונות שבחקר השרה, המספקים למורה "ארגון כלים" אישי. כמו כן הם מתורגמים למרכיביו

ולמאפיינו המעשיים של תהליך החקירה והשאלות הנשאלות בו. בחלק זה גם מוצגות בקצרה ארבע מסגרות מקובלות במחקר האיקוותני: חקר מקרה, מחקר פרשני, חקר השיח ומחקר פעולה (עמ' 65-67).

בחלקים הבאים מפורשת היטב ובבהירות הפרקטיקה המוצעת למורה החוקר: הנוהל המחקרי, האתיקה במחקר האיקוותני, התצפית והריאיון לסוגיהם ככלי המחקר הנפוצים לשימושם של המורים. כן מובאים שלביו של ההליך המחקרי מהגדרת הנושא ועד כתיבת דוח המחקר, עboro דרך איסוף הנתונים, סיום עבודת השדה וסיכום ברישומים תיאוריים ורפלקטיביים, ניתוח הנתונים וקידודם הקונטקטואלי והסלקטיבי. החלק הדן בכתיבה מציג את פרקי המסמך – מבוא, סקירת ספרות, שיטת המחקר, ממצאים, סיכום ודוין. בחלק זה נידונים גם "קளו של המורה כחוקר", "מיקוד הכתיבה" ו"סגולנות הכתיבה".

החלקים שבבסיסם הספר מבאים עצות תכליות נוספות: "המלצות ויישומים" ("טיפים" וסיכום אישי של החוקרת); "טעויות חיבור" נפוצות במהלך המחקר האיקוותני ולמולם כלים המשיעים להתגבר عليهן (בעקבות כדי חיבור שונים שמצויר בה בונו) ועצות ל"הריגל" חיבור טוביים. בסוף דבר מסכמת ד"ר קרניאל, המורה, מכשירת המורים והחוקרת, את עיקרי גישת המורה המתעצם כחוקר, ומביאה דוגמאות למחקרים שביצעו מורים (עמ' 141-145). מילון המושגים, המובלטים באפור לאורך הספר, והביבליוגרפיה בעברית ובאנגלית חותמים את הספר בכלים מועילים נוספים.

עד כאן שbaşı הספר כמסכם את התאוריות המרכזיות בתהומיו ובעיקר כמגיש למורה החוקר מדריך מעשי מפורט. ניתן היה לשפרו עוד יותר ככלי עזר מחקרי למורה לו נספה "ביבליוגרפיה מוערת" חלק בגוף הספר (או כנספה בסיוומו), חלק שהיה קשור את "סקרנות וחקרנות" לשפע הכתובים בארץ ובעולם העוסקים במחקר איקוותני. כך, למשל, היה ראוי להזכיר ולפרט את כל חלק הספר הבסיסי מסודות וזרמים במחקר האיקוותני (צבר בן-יהושע, 2001) ולהציג בקצרה את הכלול בספרו הפרקטטי של אשר שקדרי, מילימ המנות לגעת (2003) – מעבר להכללים בביבליוגרפיה. כן חסרים מאד מדריך מעשי נוסף, ספרם של שמה שלסקי וברכה אלפרט (2007), דרכיהם בכתיבת מחקר איקוותני: פריטוק המזיאות להבניה בטקסט, והספר שערכו לאה כסן ומיכל קרוומר-נבו: ניתוח נתונים במחקר איקוותני (2010). שלסקי ואלפרט פרסמו את ספרם בהוצאה מכון מופ"ה, וכsson וקרוומר-נבו הוציאו אותו בהוצאה הספרית של אוניברסיטת בן-גוריון בנגב. שתי ההוצאות הללו מרבות בהוצאות ספרים בתחום המחקר האיקוותני, וכדי להפנות את תשומת הלב לסדרות פרסומייהן בתחום זה. כך, למשל, הוציא מכון מופ"ת אוסף מאמרם בעריכת דלית לוי: מחקר פועלה: הלכה ומעשה (2006), ולאחרונה ראה אור ספרה העורך של עירית קופפרברג: חקר הטקסט והשיח (2010) בהוצאה אוניברסיטת בן-גוריון.שתי

סוגות איותניות אלה מצוינות ב"סקרנות וחקירות", כך שהפנויות הקורא לספרים הללו ולאחריהם הייתה יכולה לסייע לקורא (מה גם שלקרניאלי פרק בספרה של לוי). ניתן היה לסייע עוד יותר למורה החוקר באזכור הספרים הולוונטיים שבהוצאת SAGE, המתמחה בהוצאת ספרי עוזר מחקרים, למשל ספרים אחדים מעטם של Robert Yin ו-Robert Stake. הדנים בחקר מקרה. למורת ההסר, אין ספק שהמחברת האזילה במשימה שהעמידה לעצמה בתחום התעצמות המורה בכלל והחוקר בפרט. היא הוכיחה ש"השימוש בגישה המורה כחוקר... יסייע בהשחתה עבורה המורה ומגעו עם הסובבים אותו", ושזה עצה שהציגה בספרה אכן "מעודדת תפיסה של מורה הלומד לחיים ובית ספר השוקד להתפתח, להתקדם ולהשתפר" (עמ' 142).

אניטה רום, בתייה צור, ורדה קרייזר (2009). שפה וקוין בה - לקיות תקשורת, שפה ודיבור אצל ילדים. תל אביב: מxon מופ"ת.

אריאלה נחמני

הספר שפה וקוין בה העוסק בקשרות תקשורת, שפה ודיבור אצל ילדים, נכתב מתוך מרחב ראייה בין-תחומי ועל בסיס התנסות מקצועית מרשים בקשרות תקשורת, שפה ודיבור, העולות להופיע אצל ילדים במהלך שנות הראשונות לחייהם. התבוננות בכריכת הספר ובכותרתו "שפה וקוין בה" מעוררת סקרנות ומעיצה את כוחה של המילה ברמזה מענית על השפה ועל אלמנת מרכיב המתפתח ומתחם מצד אחד, ועל הקשיים שהוא עלולה לעורר, על הבדידות הנכפית, על הקראיה לעזרה מן הצד الآخر.

הספר כתוב בצורה יידיתית מאוד ונוחה למשתמש. הוא מתאים לקהלי יעד מתחומי דעת מגוונים, כמו מורי מורים, מורים וסטודנטים להוראה מכללות לחינוך, סטודנטים למקצועות טיפולים שונים כגון הפרעות בתקשורת, ריפוי בעיסוק, פיזיותרפיה, פסיכולוגיה התפתחותית, פסיכולוגיה חינוכית, רפואיים באמצעות הבעה, יצירה, בעלי חיים ומזיקה, אנשי חינוך בגיל הרך זה במסגרת החינוך הריגל והן במסגרת החינוך המיווה, אנשי מקצוע טיפולים בתחום התפתחות שונים של הילד והורים ובני משפחה של ילדים עם קשיי תקשורת, שפה ודיבור.

כתיבת הספר מרשימה בהחלטה, ומקיפה שורה ארוכה של נושאים בתחום התקשרות, השפה והדיבור התקינים והלקויים ושאלות ותשובות המשמשות כדוגמאות לסוגיות הנידונות בספר ברמה אקדמית וקלנית. הקורא נחשף לגורמים הנקשרים לקשרות השונות, לאפיונים